

nemattele teada, kes lastsid moisa jure
seppa padda ehitada, kus temma piddi
tõdd teggema; jäeti siis temmale teo-
pääwad taggasi ja makseti ka pole kilmitto
pääwa peält. Seddawisi tenis Hans
moisa makso jälle taggasi ja sai mitto
wakka peälegi.

Puseppa tõdd ka teggi illusat ja
kindlat. Banfrid ja tõrred, mis temma
teggi, otsiti wägga temma käest osta, et
ollid peaeego sesamma hinda, kui teis-
telgi, agga piddasid kaua wasto. Üks
õsa tuli sest, et temma isse ostis head
ja terwed puud, mis diete täieks kasnud,
ja mis temma isse raius digel aial; üks
õsa tuli sest, et tõ sai nenda tehtud,
kui piddi sama. Hakkasid kül rahwas
mittokord mõtlema: „Ehk on temmale
„maialt tulnud suur warra, et nenda
„jouab waese paiga peäl ellada ja keik
„tehha ärra; ehk on temmal ka isse

„kuni jures!“ Hans olli kül waene,
agga wagga ja moistlik tõmecs. Head
puud temma olli murretsenud, hästi kui-
watas temma neid, ja kui tõdd kätte wõt-
tis, siis ei sanud middagi raiatud, et ol-
leks palju mahha raiunud; ei mitte! Waid
temma teadis warsi puud nenda wallida
ja sedda nenda seada, et keik kõlbas, ja ei
tarwitanud ni palju kerwe tõdd, kui muud
puseppad armastawad tehha kallal. Kül
tulles tõdda, et temma näggi palju waewa
sagides, agga sedda wisi sai temmale jälle
kasso kätte, sest need ostopuud jätkasid tem-
male pitkemale kui teistele, ja pu wedda-
mist ja aia witet ja loma waewamist olli
temmal pool wähhema.

Olli Hansul keik tõ hästi jooksmas,
mis temma kätte wõttis, ja allati tõ käs-
sis, ei Ewa olnud laisk egga holetõ tem-
ma kõrwas. Temma piddas moistlikult
maia ja hoidis mis Hans tenis. Agga